

lyder af meget, men hvis nu vi skal regne det om til et antal danske borgere svarende relativt til europæiske borgere, ville en lignende regel i Danmark betyde, at kun 10.000 borgere var nok til at opfordre regeringen til at fremsætte et lovforslag. Flere er det altså ikke.

Her i Folketinget må vi også være glade for, at de nationale parlamenter nu får en styrket rolle – det har vi også arbejdet for under processen – at der nu kommer det gule og det orange kort, som betyder, at Kommissionen skal tænke sig meget nøje om, hvis de får stukket et gult eller et orange kort ud. Det kan så betyde, at lovforslag må trækkes tilbage fra Kommissionens side. Dermed styrkes det danske Folketing og de andre parlamenter i EU.

Som sagt mener jeg også, at det er en demokratisk fordel, at Europa-Parlamentet bliver medlovgiver på en række områder. Bl.a. kommer Europa-Parlamentet jo ind, når vi får kvalificeret flertal, og det vil så betyde, at de også kommer ind på landbrugsområdet og på området med politisamarbejde, og at de derved kan være med til at sikre, at vi i terrorbekæmpelse ikke går for vidt, i forbindelse med at vi samtidig skal beskytte borgernes retssikkerhed.

Den øgede brug af kvalificeret flertal har flere i dag været inde på og kaldt en svækkelse, hr. Morten Messerschmidt ikke mindst, men det er faktisk i Danmarks interesse, at vi flere steder nu kan bevæge os lidt hurtigere fremad. For borgerne vil det kunne mærkes på det konsulære område, hvor vi altså kan forbedre forholdene med kvalificeret flertal i stedet for at vente på den mest sendrægtige. Det kan betyde noget for borgere, der står og skal have hjælp, at de herved lettere kan få det af EU, hvor man ikke selv måtte være repræsenteret.

Lad mig bare nævne civilbeskyttelse eller energipolitik, områder, hvor vi faktisk er interesseret i at EU kan bevæge sig hurtigere og lettere fremad.

Ja, EU har været alt for optaget af sin egen indretning. Det første topmøde, som statsministeren og jeg var til i Laeken i 2001, satte gang i den her proces, som forhåbentlig sluttet i Lissabon nu. Men tænk, det har altså taget 6 år først med den ene traktat, så med den anden traktat, og min oplevelse har været, at vi har været alt for optaget af en indretningsarkitektur i EU og derved har været for lidt aktive i verden. Verden venter faktisk på EU i mange, mange spørgsmål, og det bliver vi stærkere til, nu når det her er overstået.

Det gælder om nu at se fremad og drøfte, hvad vi skal gøre med den nye reformtraktat, og hvad vi skal bruge den til. Derfor er jeg glad for, at statsministeren startede dagen med at indbyde de partier, der støtter Lissabontraktaten, til forhandling om en ny politisk aftale om europapolitikken. Her skal vi så drøfte de politiske udfordringer i europapolitikken i de kommende år, hvad vi fortrinsvis vil arbejde for, og hvordan vi fortrinsvis vil anvende reformtraktaten. Det tror jeg at vi alle får glæde af at gøre målet rettet og fra starten, når vi får den nye traktat, forhåbentlig pr. 1. januar 2009.

Kl. 18:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Der er en kort bemærkning fra hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 18:10

Morten Messerschmidt (DF):

Tak for det og tak for redegørelsen. Der var et par enkelte ting, som jeg bed mærke i, og som jeg gerne vil have udenrigsministeren til at uddybe.

Jeg hæftede mig bl.a. ved, at et af udenrigsministerens heftigste argument for, at man ikke skulle afholde en folkeafstemning om Lissabontraktaten, var, at det er en ændringstraktat til Nicetraktaten, som man jo heller ikke holdt afstemning om. Jeg går ud fra, at det må være udenrigsministeren bekendt, at Nicetraktaten var en ændringstraktat til Amsterdamtraktaten, og at Amsterdamtraktaten var en ændringstraktat til Maastrichttraktaten, der var en ændring osv., osv., hvor man altså har afholdt afstemninger om både Maastrichttraktaten og Amsterdamtraktaten i henholdsvis 1992 og 1998.

Hvordan kan det være et argument imod en afstemning, at Lissabontraktaten ændrer Nicetraktaten, når Nicetraktaten ændrede Amsterdamtraktaten og Amsterdamtraktaten ændrede Maastrichttraktaten?

Kl. 18:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 18:11

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jamen når man ville lave forfatningstraktaten, som led den kranke skæbne, var det jo for at få et samlet dokument, for alle traktater er jo, som hr. Morten Messerschmidt rigtigt påpeger, ændringer af tidligere traktater. Derfor er de så vanskelige at bruge i en folkeafstemning. De er jo nærmest ulæselige, for det er jo en ændring til